

„Men — hvad — hvordan —?“

„Ja, jeg burde naturligvis have telegraferet; men jeg havde paa hele Turen ikke Lejlighed dertil et eneste Sted. Og saa syntes jeg jo ogsaa, at det kunde være ganske morsomt at overraske dig. Jeg løb an paa, at jeg nok traf dig hjemme. — Men saa skil mig dog af med Vamsen, Mand! Du er virkelig ikke galant!“

Først da hun var bleven befriet for den store Rejsekaabe og ligeledes havde faaet Hatten af op purret lidt op i sit Haar, lod hun sig omslutte af den ganske fortumlede Pers tøvende udstrakte Arme. Skønt hele hendes Legeme dirrede af Utaalmodighed efter at kaste sig ind til hans Bryst, nøjedes hun med at tage hans Hoved mellem sine Hænder og kammeratligt kysse ham paa Panden.

„Velkommen — plejer man at sige. Eller er du slet ikke noget glad for at se mig?“

Per havde virkelig ikke straks været ganske klar over, hvad det var for en Følelse, der saa mægtigt betog ham ved at se hende. Hans første Tanke — den, hans onde Samvittighed indskød ham — havde været, at hun var kommen for at udspionere ham. Men nu, da han holdt hende i sine Arme og saa de store, mørke Øjne straale af Kærlighedens Offermod, forstod han pludselig alt; og det var, som brast i det samme en Jernbøjle, der havde sammenknuget hans Bryst. For første Gang siden sin allerførste, naive Forelskelse i den lille Sadelmagerdatter fra Kerteminde, blev han grebet af en Bevægelse, der fik det til at taage for hans Øjne.

„Derfor var det altsaa, at du ikke skrev!“

„Og det forstod du ikke?“

Ved Synet af Pers duggede Øjne brød Taarerne frem i hendes egne; og da hun nu hørte Døren lukke sig bag Fru Babi, der endelig havde forstaaet, at hun var tilovers, kunde hun ikke længer beherske sig. Med et vildt Udbrud slog hun Armene om hans Hals.

„Du har dog længtes lidt efter mig alligevel! ... Og nu er jeg her hos dig! Det er endelig sandt! Det er ikke længer Drøm!“ — Hun knugede sig med lukkede Øjne ind til hans Bryst — „Nej, det er ingen Drøm! Jeg hører igen dit stærke Hjerte banke. Aa, Per — min Ven! Min Ven! Tusind Gange min Ven!“

Længe stod de saaledes tæt sammenslyngede. Per famlede